

Sygn. akt III A Ua 876/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 października 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu

Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Janina Cieślikowska (spr.)
Sędziowie:	SSA Irena Różańska-Dorosz SSO del. Ireneusz Lejczak
Protokolant:	Karolina Sycz

po rozpoznaniu w dniu 9 października 2012 r. we Wrocławiu

sprawy z wniosku Z. Ł.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

o wysokość emerytury

na skutek apelacji Z. Ł.

od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu

z dnia 12 kwietnia 2012 r. sygn. akt IX U 1738/11

oddala apelację.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13 czerwca 2011 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. przyznał wnioskodawcy Z. Ł. prawo do emerytury od 2 maja 2011 r., tj. od daty nabycia uprawnień.

Decyzją z dnia 3 sierpnia 2011 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. odmówił wnioskodawcy przeliczenia podstawy wymiaru emerytury oraz stażu pracy.

Od obu tych decyzji wnioskodawca złożył odwołanie, w którym domagał się, aby każdy rok zatrudnienia na kolei liczony był jako 14 miesięcy i aby do wyliczeń wvpw przyjęty został wskaźnik ustalony przy obliczeniu kapitału początkowego, tj. 93,35%.

Wyrokiem z dnia 25 kwietnia 2012 r. Sąd Okręgowy w Opolu odwołanie to oddalił i zasądził od wnioskodawcy na rzecz organu rentowego kwotę 60,- zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Rozstrzygnięcie to Sąd oparł o następująco ustalony stan faktyczny:

Wnioskodawca Z. Ł. urodził się 2 maja 1951 r. W okresie od 12 marca 1986 r. do 27 grudnia 2000 r. zatrudniony był w przedsiębiorstwie (...). Zwolniony został za porozumieniem stron w związku ze zmianami organizacyjnymi i zmniejszeniem zatrudnienia.

Ze świadectwa pracy wynika, że w okresie zatrudnienia wykonywał pracę starszego rzemieślnika, kierowcy wózka, ślusarza, kierowcy drezyny motorowej.

Od 28 grudnia 2000 r. pobierał zasiłek przedemerytalny.

W grudniu 2003 r. zgłosił wniosek o ustalenie kapitału początkowego. Decyzją z dnia 1 września 2009 r. i decyzją z dnia 29 maja 2008 r. ustalony został wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego w wysokości 93,35%. Do wyliczenia wskaźnika przyjęto lata 1985-1994.

Decyzją z dnia 13 czerwca 2011 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. przyznał wnioskodawcy Z. Ł. prawo do emerytury od 2 maja 2011 r., tj. od daty nabycia uprawnień. Do ustalenia wysokości emerytury z art. 53 przyjęto podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia. Wskaźnik wpw wyniósł 89,76%.

Decyzją z dnia 3 sierpnia 2011 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. odmówił wnioskodawcy przeliczenia podstawy wymiaru emerytury oraz stażu pracy.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy uznał odwołanie za nieuzasadnione. Przelicznik określony w art. 43 ust. 2, którego przyjęcia do obliczenia emerytury domaga się wnioskodawca, może mieć zastosowanie jedynie do osoby, która nabyła prawo do emerytury kolejowej. Wnioskodawca nabył prawo do emerytury na zasadach ogólnych, gdzie ustawodawca nie przewidział możliwości zastosowania przelicznika stażu.

Emerytura wnioskodawcy nie może zostać również przeliczona w oparciu o wskaźnik 93,35%, ustalony w decyzji dotyczącej kapitału początkowego. Do obliczenia tego wskaźnika przyjęto bowiem lata 1985-1994, a takie dziesięciolecie nie mieści się w dwudziestoleciu bezpośrednio poprzedzającym rok złożenia wniosku o emeryturę. Wniosek o emeryturę został przez wnioskodawcę złożony w kwietniu 2011 r., a zatem 20 lat obejmuje okres 1991-2010. Zaskarżona decyzja jest zatem prawidłowa.

Apelację od wyroku Sądu Okręgowego złożył wnioskodawca, zarzucając, że poprzez uznanie, że przysługujące mu świadczenie nie jest emeryturą kolejową zostały mu odebrane prawa nabyte. Wnioskodawca pobierając zasiłek przedemerytalny miał wypracowany staż pracy w (...) i oczekiwał wyłącznie na ukończenie odpowiedniego wieku. Sąd Okręgowy w ocenie wnioskodawcy zobowiązany był do ustalenia, czy praca wnioskodawcy stanowiła pracę w warunkach szczególnych, czego nie uczynił. W ocenie wnioskodawcy nie ma podstaw do zaprzeczenia, że świadczenie wnioskodawcy stanowi emeryturę z dodatkami kolejowymi, ponieważ w decyzji wyliczającej emeryturę wymieniony jest ekwiwalent węglowy. Świadczenie wnioskodawcy stanowi zatem emeryturę kolejową, co oznacza, że przysługuje mu prawo jego przeliczenia, zgodnie z wnioskiem.

Wskazując na powyższe zarzuty skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie jego odwołania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja wnioskodawcy jest bezzasadna.

Trafnie wskazał Sąd Okręgowy, iż wnioskodawcy nie przysługuje prawo do przeliczenia przysługującego mu świadczenia emerytalnego na podstawie 43 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz.U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.).

Powołany przepis art. 43 ust. 2, nakazujący liczyć każdy pełny rok zatrudnienia na kolei na parowym, spalinowym lub elektrycznym pojeździe trakcyjnym, w drużynach konduktorskich oraz na stanowiskach manewrowych lub ustawiaczy, jako 14 miesięcy zatrudnienia na kolei - został zamieszczony wśród norm dotyczących kolejowej emerytury (art. 40-42).

Zgodnie z art. 40 ustawy, kolejowa emerytura przysługuje pracownikowi kolejowemu urodzonemu przed dniem 1 stycznia 1949 r., który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący dla mężczyzn 60 lat;
- 2) ma okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 25 lat dla mężczyzny, w tym co najmniej 15 lat zatrudnienia na kolei, łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia na kolei, o których mowa w art. 44-45.

Wnioskodawca urodził się w dniu 2 maja 1951 r., a zatem po dacie 1 stycznia 1949 r.

Zgodnie z art. 50 ust. 1 ustawy prawo do emerytury kolejowej, o której mowa w art. 40, przysługuje pracownikom kolejowym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r., a przed dniem 1 stycznia 1969 r., jeżeli spełniają łącznie następujące warunki:

- 1) nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa;
- 2) warunki do uzyskania emerytury określone w tym przepisie spełnią do dnia 31 grudnia 2008 r.

Wnioskodawca wiek 60 lat osiągnął w dniu 2 maja 2011 r., co oznacza, że nie spełnił wszystkich wymaganych warunków do dnia 31 grudnia 2008 r.

Tym samym wnioskodawcy nie mogło zostać przyznane prawo do emerytury kolejowej, o jakiej mowa w art. 40-43 ustawy. Wnioskodawca spełnia natomiast prawo do emerytury na podstawie art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, z uwagi na wykonywanie pracy w warunkach szczególnych - co jest bezsporne - i na tej podstawie przyznane zostało mu prawo do świadczenia. Wysokość emerytury została obliczona zgodnie z art. 183 powołanej ustawy, a prawidłowość tych obliczeń nie budzi wątpliwości Sądu Apelacyjnego.

Reasumując wskazać należy, że przelicznik przewidziany w art. 43 ust. 2 ustawy miałby zastosowanie do osoby, która uzyskałaby prawo do emerytury kolejowej. Wnioskodawca natomiast nabył prawo do emerytury na zasadach ogólnych (przejściowych), gdzie ustawodawca nie przewidział możliwości stosowania przelicznika stażu kolejowego z art. 43 ust. 2 ustawy.

Zasadność roszczenia wnioskodawcy o przeliczenie świadczenia wnioskodawcy przy zastosowaniu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego została prawidłowo rozstrzygnięta przez Sąd Okręgowy, bowiem istotnie wskaźnik ten został wyliczony z lat 1985-1994, a takie dziesięciolecie nie mieści się w dwudziestoleciu bezpośrednio poprzedzającym rok złożenia wniosku o emeryturę. Należy podkreślić, iż w tym zakresie wnioskodawca nie zakwestionował stanowiska Sądu I instancji.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny apelację wnioskodawcy, jako bezzasadną, oddalił na podstawie art. 385 kpc.